

	RÚBRICA PARA AVALIAR A EXPRESIÓN ESCRITA					
		EXCELENTE (4)	BEN (3)	SUFICIENTE (2)	INSUFICIENTE (1)	TOTAL
PRESENTACIÓN	Respecto polas normas de presentación do traballo atendendo á caligrafía, marxes, tipografía, etc.	Prodúcese unha excelente presentación, co respecto absoluto das marxes, tipo de letra e pautas establecidas. Non hai erros nin presentación pouco coidada.	Prodúcese unha boa presentación, co respecto das marxes, tipo de letra e pautas establecidas. Rexístranse algúns erros corrixidos polo alumnado.	Prodúcese unha presentación que respecta ás marxes e tipo de letra establecida se ben non se respectan outros parámetros, como espaciado, parágrafo, tamaño de letra, etc.	Prodúcese unha deficiente presentación, sen respectar as marxes nin a tipografía establecida.	
	Extensión do texto.	A extensión cínxese ao límite co aproveitamento máximo do espazo.	A extensión entra nos límites establecidos pero próximo á extensión mínima establecida.	A extensión sitúase próxima aos límites establecidos.	A extensión é deficiente, non cumpríndose o establecido.	
ADECUACIÓN	Adecuación do texto canto á tipoloxía textual.	O texto adáptase á perfección ás características tanto do xénero como do subxénero.	O texto adáptase ben ás características tanto do xénero como do subxénero.	O texto adáptase bastante ben ás características dos textos expositivos aínda que non de todo aos subxénero ao que pertence.	O texto non se adapta ás características dos textos expositivos e non se recoñecen os subxéneros abordados.	
	Rexistro e nivel da lingua adecuado ao propósito comunicativo e ao tipo de texto, segundo o ámbito de uso.	A linguaxe empregada é moi boa ao rexistro e nivel exixido polo tipo de texto, empregando un léxico moi preciso e con numerosos tecnicismos e cultismos.	A linguaxe empregada é adecuada ao rexistro e nivel exixido polo tipo de texto, empregando un léxico preciso.	A linguaxe adoita adaptarse ao rexistro polo tipo de texto. O léxico é bastante preciso pero danse repeticións e o nivel é medio.	A linguaxe non se adapta ao rexistro nin ao nivel polo tipo de texto. O léxico é impreciso, e repetitivo.	

COHERENCIA	Adaptación do contido ao tema e á organización de maneira coherente.	O contido responde ás cuestións formuladas. Existe xerarquización e organización semellante nos diferentes parágrafos.	Boa parte contido responde ás cuestións formuladas. Existe xerarquización nas ideas expostas.	A parte principal do contido responde ás cuestións formuladas, pero danse certas incoherencias nas respostas. A organización e xerarquización é pouco coidada.	O contido non responde ás cuestións formuladas. Non hai organización nin xerarquización nas ideas expostas.	
	Uso de diferentes argumentos, refutacións e contraargumentos.	Usa argumentos válidos, abundantes e diversos. Relaciona ben entre si as diferentes ideas. Conecta o tema e o rema.	Usa argumentos válidos. Relaciona ben entre si as diferentes ideas. Identifica ben o tema.	Os argumentos non sempre son válidos. Identifica a idea principal. A conexión entre idea principal e secundarias non é moi sólida.	Usa argumentos non válidos. Non conecta a idea principal e as secundarias.	
COHESIÓN	Uso de conectores e marcadores discursivos que garantan a cohesión textual.	Usa numerosos conectores e marcadores discursivos e evita repetilos. Os conectores unen, relacionan e complementan a información moi ben.	Usa ben os conectores variados, unindo as partes e relacionándoas. Úsanse numerosos marcadores discursivos.	Usa conectores básicos que unen as partes do texto pero non subordinan unha a outra. Os marcadores discursivos son escasos.	Non usa conectores para fiar o discurso e os que usa repíteos constantemente.	
	Uso de elementos deícticos para garantir a cohesión textual.	Recorre ao uso da anáfora, catáfora e outros deícticos para cohesionar o texto.	Usa a anáfora e a catáfora en certas ocasións para conectar o texto.	O uso de deícticos como os demostrativos e certos adverbios de tempo están presentes. Usa a anáfora pero non a catáfora.	Usa incorrectamente os deícticos ou úsaos de maneira case imperceptible.	
	Uso de diferentes procedementos semánticos que garantan a cohesión textual.	Usa moitos procedementos semánticos para cohesionar o texto: sinonimia, antonimia, homonimia, hiperonimia, cohiponimia, hiponimia. Usa con claridade e precisión léxico denotativo.	Recorre a procedementos semánticos para cohesionar o texto: sinonimia, hiperonimia, hiponimia. Usa con bastante asiduidade léxico denotativo.	Usa algúns procedementos semánticos para cohesionar o texto como a sinonimia e a repetición de palabras. Non usa con adecuación léxico denotativo, propio dos textos expositivos.	Usa poucos proc. semánticos de cohesión. Hai numerosas repeticións. Non usa un léxico denotativo.	

	Uso de diferentes procedementos léxicos que garanten a cohesión e progresión temática.	Usa numerosos neoloxismos. Recorre ao uso da parasíntese, composición e derivación. Usa acrónimos e siglas. Usa palabras do mesmo campo léxico.	Usa neoloxismos. Recorre ao uso da derivación e composición. Recorre ao uso de acrónimos e siglas moi coñecidas. Usa palabras do mesmo campo léxico.	Usa neoloxismos. Recorre ao uso da derivación, concretamente mediante sufixos e prefixos de moita produtividade. Recorre ao uso esporádico de acrónimos e siglas.	O léxico é sinxelo. Existe preferencia por palabras simples ou derivadas mediante prefixación ou sufixación básica. Non distingue o uso de siglas e acrónimos.	
GRAMÁTICA	Uso das normas morfolóxicas e sintácticas da lingua galega.	Adáptase á perfección ás normas morfosintácticas do galego. Usa o infinitivo conxugado, o futuro de subxuntivo e xoga correctamente coas diferentes posibilidades de colocación do pronome átono. Coñece e usa os valores especiais dos posesivos e demostrativos.	Adáptase ben ás normas morfosintácticas do galego. Coñece e usa as regras de colocación do pronome átono en galego. Coñece e usa os valores especiais dos demostrativos.	Adáptase bastante ben ás normas morfosintácticas do galego. Rexístranse algúns erros na escrita de adverbios, vacilacións no uso dos pronomes átonos, e no uso do artigo co posesivo.	Non se adapta ben ás normas morfosintácticas do galego. Rexístranse erros importantes na colocación do pronome, na formación do plural e do feminino, no uso dos posesivos, etc.	
ORTOGRAFÍA	Cumprimento das regras ortográficas da lingua galega.	Respecta e cumpre as normas ortográficas do galego, incluída a puntuación. Usa con fluidez elementos tipográficos (paréntese, trazos, corchetes, aspas, negra, e cursiva).	Respecta e cumpre as normas ortográficas do galego, incluída a puntuación. Usa correctamente e con fluidez as aspas, a negriña as parénteses, etc.	Coñece e respecta as normas básicas ortográficas do galego. Usa con bastante corrección a puntuación, aínda que con certas vacilación no uso de “:” e “;”. Rexístranse vacilacións no uso das aspas e do trazo.	Incumpre e descoñece as normas básicas ortográficas do galego. A puntuación é deficiente. Rexístranse erros tipográficos serios.	